



Rozhovory se životem

52

OBSAH

Dopis duchovního učitele	4
Zvládnutí osudu jako cesta k duchovní spáse lidí na Zemi-----	6
- nemoci jako osudové události-----	6
- řízená lidská setkání-----	8
- pozemské a duchovní rodinné vztahy-----	9
- osudy skupin-----	10
- osud lidstva-----	12
- důsledky pro duši Země-----	13
- význam přijetí osudu-----	15
- průběh osudu-----	16
- Jak si vytvořit dobrý zbývající osud-----	17
Světelné poselství-----	20
Modlitba skupiny-----	23
Několik slov na závěr-----	26

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

DOPIS DUCHOVNÍHO UČITELE

Milý bratře Františku!

Těší nás, že spolu se svým duchovním průvodcem a za podpory sestry Pavly nadále pracuješ na sešitech Rozhovorů. Děkujeme ti za tuto pomoc.

V tomto dopise chceme doplnit předkládaná sdělení.

Tak jako se liší jednotliví lidé, jsou různé i jejich osudy. Proto lze nastínit jen všeobecně platný směr.

Aby člověk zvládl svůj úděl, musí absolvovat určité zkoušky: jejich náročnost odpovídá vyspělosti konkrétního člověka a vždy slouží k odčinění chybných skutků – takových, které nerespektují zákony svého Stvořitele.

Víra v pomoc Otce dává člověku sílu, odvahu a vytrvalost, tato víra dá jistotu, že zkoušky zvládneme. Máme-li pevnou vůli i snahu se měnit k lepšímu, plníme-li zákony svého Tvůrce, protože nepochybujeme o Jeho lásce a spravedlnosti, své úkoly zvládneme. Nesrovnávejte se s druhými, nehořekujte nad svým údělem ani nad zkouškami, které vás postihly.

Období těžkých bojů, zvládávání problémů mají jediný cíl: uvědomit si, že je to právě Boží pomoc, která člověka vede na cestě rostoucího duchovního poznání.

Nelze přeskočit žádnou učební etapu. Ovšem neexistuje ani žádný časový limit, do kterého je třeba úkoly pochopit, zvládnout a vše pak začlenit do svého vědomí a denního života.

Platí to také o osudových zkouškách. Pokud člověk pochopil, proč se s nimi setkal a zvládl je, staly se součástí jeho minulosti. Ovšem když se znovu dopustil stejných či podobných prohřešků proti Božím zákonitostem, rány osudu na něho opět dopadnou. Na Zemi

navíc musí lidé bojovat proti temným silám, které ho svádějí dělat zase ty stejné chyby.

Člověk nemá svalovat vinu na druhé, protože si za vše může sám. Každý z nás byl Bohem stvořený jako čistá duchovní bytost. Jeho vlastní rozhodnutí ho přivedlo do situace, kterou si přál, ačkoliv dnes již o tom neví, protože jeho mozek si toho není vědomý. Nyní však nadešel čas nést následky, zvládat je a překonat. Každou zkoušku zavinyly vlastní osudové chyby a její úspěšné absolvování pak otevírá cestu k lepšímu, ducha respektujícímu vyššímu životu.

A nyní, moji milí, něco radostného. Člověk, ztělesněný duch se svojí duší, se jednoho dne zbaví svých hmotných pout. Oprostí se z dopadů pozemských zákonů. Přijde den, kdy obstojí v poslední osudové zkoušce. A tehdy ho uvítá jeho pravý Domov. V něm vládne duch a platí lepší duchovní zákonitosti. Po řadě osudových zkoušek konečně spočine tam, kde konečně pozemské zákony neplatí. Protože již stojí nad nimi.

Žijte proto, moji milí, láskou ke Stvořiteli a láskou ke svým bližním. Nezištně pomáhejte potřebným, modlete se a s pomocí svých duchovních průvodců pomáhejte Světelným poselstvím (viz dále). Pamatujte si: **Kdo ší í lásku, radost, mír a pomoc, tomu se vše mnohonásobn vrací!**

Náš Stvořitel je spravedlivý a svoje děti miluje.

Kdo je moudrý? – Kdo každého něco přiučí.

Kdo je silný? – Kdo se umí ovládat.

Kdo je bohatý? – Kdo je spokojen se svým osudem.

Talmud



ZVLÁDNUTÍ OSUDU JAKO CESTA K DUCHOVNÍ SPÁSE LIDÍ NA ZEMI

dokončení

Dnes dostáváte druhou a závěrečnou část všech poselství, které Matka Marie předala v posledních letech prostřednictvím svých poslů Marty a Nikodéma. Týkají se osudu lidstva. Požádala nás, abychom je shromáždili a vzhledem k jejich důležitosti je vydali jako celek. První část byla v „Rozhovorech o životě“ číslo 51. Matka Marie vám přeje, aby tato poselství každému pomohla při hledání cesty do našeho původního domova, k Bohu, Otci všemohoucímu.

Opakují krátce charakteristiku poslů Matky Marie. Marta byla ve svém pozemském životě Lazarova sestra a osobně dobře znala jak Krista, tak Matku Marii. Nikodémus, znalec Písma a židovské náboženské nauky, jí pomáhá při vysvětlování nejasností. Za svého života měl příležitost diskutovat s Kristem o řadě duchovních problémů, např. o karmě a znovuzrození. Oba dva se snaží vám předat srozumitelnou formou sdělení Matky Marie.

Nemoci jako osudové události

V pozemském životě znamená nemoc tělesné utrpení, a tedy náročnou osudovou událost. Nevědomí lidé ji označují jednou za trest Boží, jindy ji zdůvodňují rodovou indispozicí nebo jako projev přírodních zákonů. To ale není moudré vysvětlení.

Materialisticky založení lidé pokládají fyzické tělo za stroj, který je po jistém čase náchylný k poruchám. Aby potom tělesná schránka mohla dobře fungovat, je jí prý třeba opravit – dodat náhradní díly. Proto se také v současné době snaží pozemští vědci pěstovat lidské orgány. Aby s jejich pomocí dali znovu tělo do pořádku, vyměňují nemocné orgány za jiné.

Tento mechanistický přístup však odporuje duchovnímu významu nemoci. Nemoc je důležitá součást osudu pozemských lidí. A lidé o tom již neví, protože temné mocnosti úspěšně z jejich vědomí vytěsnily fakt, že osud se stává náročnějším, pokud nesprávně jednájí.

Nemoc znamená disharmonii a je d sledkem chybování. Tak funguje řetězec příčin a následků. Také kvalita genů odpovídá osudovým požadavkům a jejich vady souvisejí s malou zralostí, chybováním inkarnované bytosti.

Vysvětlíme si to na příkladu infekčních nemocí. Vznikají působením určitých mikroorganismů. Zaplaví lidské tělo, protože nemá dostatečnou obranyschopnost – tělesnou, duševní, pocitovou, myšlenkovou atd. Posléze se na fyzickém těle objevují charakteristické změny a člověk říká, že onemocněl.

Materialistické teorie tvrdí, že za nemoc mohou choroboplodné zárodky. Vysvětlení z pohledu duchovního hledá hlubší příčiny. Morální. Za selhání obranných mechanismů pozemského těla ve skutečnosti může jiná špína, duševní – lidské nečnosti.

Každou svou disharmonii by člověk měl prozkoumat. Co mi chce říct? Co mám na sobě zlepšit? V čem se mýlím, kde dělám chyby, čeho se bojím, proč se tak cítím? Nemám se začít jinak stravovat?

To znamená, v žádném případě nebýt pasivní! Změnit se. Také zajít k lékaři – ovšem s vědomím, že jeho pomoc uleví dočasně, protože neodstraní ani nenajde příčinu.

Každé uzdravení znamená krok vpřed. Stali jste se zralejšími, čistšími jak na těle, tak na duši. Každý tohle může potvrdit. A lidé, kteří přestáli obzvláště těžkou nemoc, nejvíce. Zejména jejich duch a duše zkrásněly.

A nyní to hlavní. Nemoci jsou čistícím ventilem ducha a duše. Ale nejsou nutné! Nemusíte stonat! Ti, kdo jsou zdraví, totiž čistit nepotřebují. Nežijí v disharmonii. A obráceně: špatný vztah k přírodě i k okolí, a začínají problémy.

A ještě něco důležitého. Jakmile se pozemský člověk duchovně probudí a chce se změnit, ale jeli současně ještě osudově spojen s bývalými chybami zakotvenými v jeho duševní struktuře, *pak se začne čistit a začnou se u něho objevovat příznaky.*

ízená lidská setkání

Pro pozemský život jsou zásadní taková setkání, která se týkají duchovního růstu.

Pokud přemýšlíte nad svým životem, zjistíte, že s někým jste se setkali, ačkoliv to vlastně bylo zcela nepravděpodobné, s dalším, že byste se vlastně nikdy v životě setkat nechtěli, a přece se tak stalo. Některá setkání proběhla velmi bouřlivě, zatímco během jiných jste se nudili. Přesto byla osudová a vy jste při nich zažili mnohdy silné emoce a události.

Někteří vyspělejší lidé zavedli pro takové události termín mysteriózní setkání. Proč se odehrála? **Protože váš duchovní pr vodce je p ipravil a ídil.** Dostali jste při nich šanci rozmotat rozmanité karmické nitky, osudová napojení na určité lidi. Vše má totiž svůj duchovní smysl.

Také v této chvíli se plánuje osudové svedení lidských sourozenců. Pomůže tomu nemoc, přírodní událost, přitažlivý pohled, působivé slovo, úsměv, zpožděný autobus či vlak nebo poškozené auto apod. Z našeho pohledu mají důležitý a zcela zvláštní význam pro duchovně probuzené jedince *dobré knihy a sešity*.

Zamotané je to klubko pozemských osudových nitek. Duchovní průvodci vám mohou pomoci je rozplést a vytvořit z nich krásné roucho života. Protože jsou schopni porozumět oné změti vláken. Ví, která setkání pomohou osudově podmíněné vazby odstranit. Ovšem máte-li snahu a dobrou vůli.

Však jedno vážné nebezpečí hrozí a málokdo z vás ho zná: Negativní síly mnohdy plány Božích poslů vyslídí. Tehdy začnou dotyčným lidem s větší intenzitou našeptávat, brát jim harmonii. **Jestliže jim pozemský lov k naslouchá, plány duchovních pr vodc se zhatí.**

V tomto p ípad musí duchovní ochránci zm nit strategii. Začnou připravovat jiná setkání. Taková, která vás nejprve naučí zbavovat se duševní labilitý. Začínáte se setkávat s lidmi, na nichž vidíte, co způsobuje nedůslednost, nedokonalost, jak škodí špatní přátelé.

Když si však dáte práci, pochopíte, že na vině jsou negativní síly, protože změnilly sympatii v antipatii a chybný náhled. A ještě jedno je dobré vědět. **Dávejte si pozor na drobná nedorozumění**, na různé maličkosti. Vedou totiž často k nebezpečným střetům. Dochází ke konfliktům s osudovým následkem a řetězec příčin a následků se ještě více zauzlí.

Máte v sobě Boží jiskru, Kristovo světlo, a proto vás vaše duchovní vědomí vede k jednání, kdy můžete slovem a činem inspirovat druhé. Pamatujte, každé obnovení a oživení zničeného lidského vztahu vám pomůže uspět v životě! Váš duchovní průvodce je připraven pomoci i s těmito úkoly.

Když nevíte, kudy kam, když nechápete, co se děje, pak vše řešte dobrou vůlí. A plni důvěry vyslovte modlitbu: „Otče, Tvá vůle se staň! Vše přijímám. Dej mi, prosím, sílu své břemeno zvládnout. Veď mé kroky, abych činil jen to správné.“

Pozemské a duchovní rodinné vztahy

Na vašem vývojovém stupni často nejste schopni do hloubky poznat sami sebe, ani hlubokou minulost.

Začneme vznikem osudových konfliktů, protože s jejich důsledky se potýkáte jak na Zemi, tak také v nadzemí:

Kvalita soužití v celém příbuzenstvu – pozemském i duchovním rozhoduje, zda budete na Zemi i v onom světě žít v harmonii. Život stále pokračuje a na osudovém svázání se podílíte jak jednáním na Zemi, tak v nadzemí. Nesprávné činy vždy brání rozvoji spirituality. Vaše prohřešky neodčiní žádné teorie o posmrtném životě, ani znalost duchovních zákonů; ty pomohou vašemu rozhodnutí jednat. Důležitý je totiž čin. Pro jeho uskutečnění je ovšem třeba chtít, být vytrvalý, mít dobrou vůli a mnohdy být odvážný. A to jsou vlastnosti na Zemi vzácné.

Na Zemi, a víme to z vlastních zkušeností, jsou třeba k žití v harmonii, k udržení dobrého sociálního zázemí, zaměstnání, přátelství, k urovnání manželských problémů apod. velmi silné energie. Je to tím těžší, čím rozdílnější povahy v rodině žijí. Budete-li si všímat, jaké

hodnoty a morálku vyznávají vaši rodinní příslušníci, příbuzní a přátelé, můžete odhalit vlastní styl chování i kvalitu vašich vztahů – jsou totiž podobné. Uvědomíte si osudová spojení – navazují na sebe jako oka v řetězu. Zabývejte se dopodrobna charaktery celého rodu a pomocí zákona příčiny a následku si mnohé o sobě uvědomíte.

V nadzemských prostorech žijete také v okruhu svých blízkých, duchovně příbuzných bytostí. **Pokud se asto inkarnujete na Zemi, propojujete okruh příbuzných tam i zde.** Svoje rodiče, a tedy okruh příbuzenstva si totiž vybíráte.

Protože životní podmínky v nadzemských dimenzích jsou zcela jiné, bývá zejména v této době těžké se přizpůsobit vztahům a zvykům v pozemských rodinách a příbuzenstvu. Zvládat náročné situace je dnes obtížné, protože rodina již není oporou při řešení vašich problémů. Také založení vlastních nových rodin dává vznik dalším novým konstelacím. To vše jsou důvody, proč pozemská manželství trvají krátce a záhy se rozpadají.

Ovšem ne všechno, co zažíváte, souvisí s osudovými chybami z minulosti. Často prožíváte události, které jste si zavinili až nyní. A pokud je neodčinité, rozšíří se počet nepříjemností, které vás v budoucnu neminou.

Osudy skupin

Čím více je špatných vztahů, tím náročnější osudy si připravujete.

Rody, skupiny, kmeny, národy atd. mají svoji dynamicky proměnlivou osudovost. *Mění se k horšímu vlivem negativních bytostí, které pro uskutečnění svých záměrů intenzivně využívají lidí podobného charakteru.* Zejména když často cestují po světě.

Pomocí skupinových impulsů se na tom rovněž podílejí určitá společenství v jednotlivých národech, a to vše ještě zhoršuje. Kdysi ovlivňovaly špatné činy pouze rodiny a příbuzné, nyní jsou důsledky rozsáhlejší. Obrovský, bezbřehý je jejich dopad.

Cíle negativních bytostí a skupin dokáží odhalit pouze duchovně probuzení jednotlivci. Ale nenásledují je, protože jsou si vědomi své zodpovědnosti. *Ovšem zaslepení stoupenci těchto skupin jsou svými chybnými činy spojováni s jejím temným osudem.*

Člověk se chová v souladu s úrovní a talenty, kterých dosáhl v minulé inkarnaci. Určují jeho sympatie s určitými národy, rody, společenstvími. Velký vliv na jednání má též jeho současný inkarnační úkol.

Stejně jako každý jedinec, tak také všechny národy musejí odžívat své specifické osudy. Vycházejí z dávných i současných činů všeho jeho lidu. V knize osudu národa je zachycen každíčký člen, ten žijící, i minulý. Tak je určován výsledný osud.

V současné době se dožívají a napravují osudy národů. Tak se projevuje spravedlnost. Ti, kteří pracují ve prospěch celku pro duchovní a sociální vzestup národa, takoví lidé budou svým způsobem vyjmuti zpoza kol rozjetého národního osudu.

Lidé na Zemi se v souladu s osudovým určením sdružují v nejrůznější skupiny vyznávající rozličné směry víry. Všechny se snaží dojít k cíli, a tak to také má být.

Duchovní podstata člověka obrátí jednoho dne každého ke Stvořiteli, věřících lidí bude přibývat. Pak by se měli chovat k sobě jako ti nejbližší.

Jak tomu napomoci? Odpověď najdeme v Ježíšovu podobenství o kvasu. **Do spole enství se inkarnuje vysp lá duchovní bytost.** Má pomocí žitých duchovních hodnot a svými činy přivést hledající sobě navzájem a podporovat je na cestě k Bohu.

Bohužel bývá odhalena Satanovými pomocníky, předčasně izolována, a tím je znemožněno předávat duchovní pravdy až do mocenských struktur.

Ovšem v budoucnosti se to může podařit. Bude to právě vyspělý jedinec, který přes rodinu, skupinu či společenství pomůže úspěšně naplnit osudy národů a lidstva jako takového.

Osud lidstva

Lidé na Zemi podléhají vývoji a proměnám. Dnes na Zemi žijí lidé, jejichž duchovní úroveň je nízká, dokonce horší, než tomu bylo v minulých kulturních epochách.

Jednotlivé kultury národů se různou kvalitou vepsaly do osudu lidstva. Čím vyspělejší a duchovněji byly, tím větší podíl na rozvoji člověka měly.

Dařilo se to zejména v chaldejsko-egyptské a starořecké kulturní epoše. V té době se ochotně inkarnovalo mnoho vyspělých duchovních bytostí. Bylo to jejich poslední ztělesnění, naposledy se staly lidmi, protože tímto životem ukončily svůj pozemský vývojový stupeň. Stav vědomí, a tím duchovní a duševní vývoj lidstva byl v té době směřován na návrat do původního duchovního domova. A to jsou hodnoty dnešnímu lidstvu cizí.

Inkarnace vyspělých bytostí existovaly vždy, stále se uskutečňují mise lásky duchovních bytostí. Také dnes má pozemský člověk šanci se duchovně probudit a začít růst. Ani dnes není lidstvo vyloučeno z duchovního celku. Ovšem hrubé nízké vibrace většiny lidstva, navíc snižované Satanovými pomocníky nedovolí, aby ve větším rozsahu vzkvétal život vzpínající se k Bohu. Nepomohou státníci či vysokí úředníci, protože neusilují najít duchovní rozměr života. Tak rozvoj lidstva stagnuje, nepostupuje po vývojové spirále výš.

V minulých kulturních epochách se mezi národy vyskytovalo mnoho skupin, které byly schopny jednoho druhu mystéria – vzhledu do budoucnosti. Rozuměly duchovně božským souvislostem a předávaly je svým národům. To se dnes již neděje, a „moderní člověk“ se tudíž nesnaží pomocí vlastního osobního rozvoje transformovat vědomí lidstva do žádoucího směru.

Jasnovidné síly se vlivem těžkých vibrací lidských mas už nemohou uplatnit. Lidé se zesílenou senzitivitou nechápou, co vnímají, co se kolem nich děje. Propadají depresi, nervově se hroutí nebo zabřednou do hrůzné amorality. A to není dobré.

Také tito lidé a podobné národy, a uvedli jsme jenom zlomek projevů, podléhají zákonům bytí. Vše je zachyceno, všechna pochybení,

provinění, slabosti a zatížení. *Osud takových jednotlivců, ale i lidstva jako celku se mění k horšímu.* Stejně jako jejich vyzařování.

Ale také naopak: všechny dobré, pozitivní skutky mají rovněž své následky. Tentokrát jsou to události usnadňující rozvoj a urychlující návrat do duchovního domova.

Ještě jedno je důležité: Prapůvodní provinění duchovní bytosti, tedy odpad od Stvořitele, se do ní trvale, ale různě silně otisklo. Projevuje se to zastřením jejího vědomí. Byl-li propad, odtrhnutí od Boha, hluboký, a to je záležitost satanská, došlo ke vzniku duchovní slepoty.

Každé od Boha různě vzdálené dítě nosící v sobě Boží jiskru pociťuje kvůli svému provinění jakýsi hluboký trýznivý smutek. I když v Boha nevěří.

Vy, co dnes žijete v civilizaci opojené hmotou, v temných hlubinách materialistického vězení, jste si svoje pouta vybrali. Také budoucnost, kterou takový život přivolá. To je třeba, abyste měli stále na zřeteli.

Co by mohlo lidstvo zachránit? Jedno jediné! **Zajímat se o duchovní rozměr života, o Stvořitele a jeho zákony.** A v souladu s nimi **změnit životní styl. Pak by se začal obracet celkový osud všech k lepšímu.**

D sledky pro duši Zem

Tahle oblast člověka nezajímá. Protože staví na tom, co jeho oči vidí, uši slyší a co nahmatá.

Ovšem kdybyste si uvědomili, že také planeta Země má svůj osud a ten je úzce s člověkem propojený a na něm závislý, mnohemu byste porozuměli a ve svém poznání urazili notný kus cesty.

Lidé se řídí materialistickým světovým názorem, který říká, že Země vznikla po náhodné kosmické explozi. Že planeta Země je pouhý chladnoucí úlomek, na kterém žili a žijí různé organismy. Že podléhá evolučním změnám. Ovšem evoluci chápe člověk mylně, **planeta Zem je totiž také živý organismus se svojí duší.** Tohle je třeba mít na zřeteli.

Na duši Země a její pozemské tělo silně působí chování lidstva – také to, jak člověk myslí, jak se cítí, co říká a jak se chová.

Chladná technika člověka zasáhla nitro planety. Až do hloubky je narušeno tělo matky Země, zdroj vašeho života. Váš domov. Narušen je rytmus jejích monumentálních životních sil. Mění se podnebí, množství a kvalita lesů. Řeky regulujete, mořské tvory vyhlazujete, nejste k zastavení. Zásahy do těla Země jsou již citelné a viditelné. Následky taktéž. Magnetické pole planety je poškozeno jadernými pokusy. Země je zamořena zářením, její zánik se blíží.

Soužití člověka s planetou má tedy osudové následky. To tuší všichni, kteří to se Zemí myslí vážně. **Matička Zem je nemocná.** Má horečku a je neklidná. *To člověk je příčinou zemětřesení, tajfunů, vichřic, orkánů.* Planeta se otáčí v klouzavém rotačním magnetickém pohybu, stepi se rozšikují, povodně jsou stále častější. Většina lidí však tyto symptomy nemoci bere stále na lehkou váhu.

Co je duše Země? Je to personifikace její obrovské elementární energie? Kdepak! Země je opravdu živý organismus vytvořený Stvořitelem za určitým účelem. Splnit jí ho pomáhá Kristus, Boží poslové a další vysoké bytosti.

Také tohle byl důvod, proč Ježíš Nazaretský, inkarnovaný Kristus, zápolil po čtyřicet dní a nocí v poušti se svým odpadlým bratrem Luciferem. Kristus chtěl Zemi a její lid připojit ke kosmickému celku vyvinutých planet a k jejich výše vyvinutým obyvatelům.

Člověk mu měl pomáhat, pozemští lidé se měli stát jeho dobrovolnými spolupracovníky. Podařilo se to? Tehdy či dnes? Zdaří se to v budoucnu?

Neustále probíhá kosmický boj o tuto planetu. Pán tmy již ovládá její duši a je připraven si lidstvo a jeho planetu zcela podmanit.

Blíží se věk Vodnáře. Stane se érou ducha nebo temna? Zvítězí Lucifer? To leží v rukou pozemského člověka – díky jeho svobodné vůli.

Význam přijetí osudu

Postihnou-li vás náročné události, zcela přirozeně se stáhnete do sebe a chcete situaci ustát. Naladíte se do vnitřního i vnějšího obranného postoje, a tak to má být. Vždy je nutné zasadit se vší silou o to, abyste nouzi, nemoc a životní překážky zvládli. Nelze situaci přijímat pasivně, či dokonce trpět. Někteří se však takhle chovají.

Zmobilizovanou energii ovšem nelze směřovat proti osudovým událostem, kvůli kterým jste se inkarnovali. Měli byste se tedy naučit rozlišovat mezi problémy, které jste si vytvořili nyní – nachlazení, infekční nemoc – a mezi osudovým výskytem vnitřních poruch nebo nástupem naplánovaných osudových událostí. Takové by měl člověk přijmout, nevzpouzet se, protože pochopil, že ho dostihly. Je zbytečné stále dokola hloubat nebo lamentovat, protože ani jedno ani druhé není dobré, natož aby pomáhalo. **Tento druh problém je třeba řešit a zlepšit jen s pomocí Boží a Božího milosrdenství.**

Abyste tohle člověk pochopil, musí být lidsky čistší, pochopit, že před sebou samým ani před následky svých činů nikdy neuteče. Má se učit vnímat rány ve své duši způsobené vlastními nedobrymi činy a snažit se ihned svůj skutek napravit, protože zářezy ve struktuře duše mají tendenci ho opět s daným skutkem spojit.

Většina lidí zákon příčiny a následku nezná, rány osudu vnímá jako nespravedlivé a nechce je přijmout. Ovšem člověk se zatížil vlastním proviněním. Tento zákon je také zákonem velké lásky a milosti, ač se tak na první pohled nezdá. Je to sice pravidlo přísné a tvrdé, ale přijmete-li osudové rány s plným pochopením, konáte-li dobro, zlepšuje se vaše morálka, duchovně rostete a dostáváte ochranu.

Lidé na těžké události však reagují jinak: zlobí se, hádají, nařikají, nebo jsou naopak citově otupělí a upadají do letargie. Pak ovšem jejich duše strádá a duchovní i obranný potenciál klesá. To lidské ego bojuje se svým vyšším Já, ukazujícím na následky chyb, které člověka dostihly.

Je velmi moudré, že smíte osobně nést a napravovat následky svých činů. Protože je to jediný možný způsob, jak vyrovnat dopady

všech nejroztodivnějších chyb. **Tak se rodí lidská istota: pochopením svého osudu a konáním prospěšných skutků.** Tehdy lidský duch i jeho obal začínají mohutnět, jsou průraznější a řídí vás v každém všedním dni.

Průběh osudu

Matka Marie nás požádala, abychom vám zopakovali učení o druhých osudových událostích, protože je pro vaše chování zásadní umět je rozlišovat. Měli byste si vážit toho, že tyto informace máte. Často je zapomínáte, a proto tedy ještě jednou:

Osudem není dáno vše, čemu se věnujete nebo čím trpíte. Většinou je to důsledek vaší svobodné vůle. Tzv. dobrovolně vybrané učení, učení umožňující vývoj, se odehrává v **uzlových bodech osudu**. V nich je člověk zastaven a svobodně se rozhodne, jak se zachová. Nezapomínejte, že **každé lidské dítě nese zodpovědnost samo za sebe!**

Smyslem pozemského života je objevit duchovní rozměr života a najít cestu zpět k Tvůrci. Z tohoto hlediska se dívejte na svoji životní pouť jako na cestu výuky, za kterou dostanete vysvědčení. Vy, váš charakter, určujete, jak dlouho půjdete.

Ony osudové okamžiky, a to mějte na zřeteli, jsou dílčími zkouškami. Vaše tzv. smrt pak pozemský učební proces ukončí. Výsledek si odnášíte s sebou na druhou stranu; určený úkol jste buď vykonali, nebo ho nezvládli. Tento druh zkoušek jste si osobně před inkarnací vybrali, a pokud jste obstáli, dostanete se do světlých duchovních domovů, v nichž se můžete dále postupně rozvíjet.

Pokud však, moji milí, u zkoušek pozemského života neobstojíte, ani tehdy není nic ztraceno. Náš Otec ve své lásce vám dá další možnost – nový pozemský život. Opět budete přivedeni k osudovým bodům a znovu budete zkoušeni.

Ještě jednou: úspěch či nezdár u pozemských zkoušek není dán osudem, ale jen a jen vámi. Je to vaše zásluha nebo vaše osobní vina.

Porozumět osudu znamená pochopit sebe sama. Ale pozor, vaše malé egoistické já chce výhody pouze pro sebe. Hledejte a rozvíjejte

ono druhé, vyšší Já. Váš duchovní základ, ve kterém chtějí Kristovo světlo a Boží jiskra vás společně vést Bohu blíž. Protože všichni jsme božského původu a máme se ke svému Otci jako dokonalé bytosti vrátit.

Jak si vytvořit dobrý zbývajcí osud

Z hloubi celého srdce přijměte stávající osud. Už tím část svých pout sejmete.

Ale i tak zůstáváte se spoustou náročných událostí spojeni do doby, kdy nasazením vši své vůle si vědomě začnete tvořit nový, lepší zbývajcí osud. Odehrává se to v oněch klíčových událostech tím, že si uvědomíte jejich význam, a protože jste se předtím změnili, budete aktivně v souladu s Boží vůlí jednat. Tehdy se začínáte uvolňovat z osudem daných vazeb.

Na každého člověka čekají události odpovídající jeho naturelu. Body obratu slouží tomu, aby se duše mohla volně, svobodně rozvíjet.

Musí se nutně odčinit osudem daná zauzlení? Ano, a ti, kteří vnitřně přijali učení Kristovo, kteří ho žijí, to také dokáží. Protože se dostali k prameni síly. Rozumí tomu, a tak těžkosti vlastního osudu zvládají. Kristus vysvětlil důvody, proč události musí každý osobně zvládnout, aby svůj osud změnil.

Sami jsme na vlastní kůži zažili, jak těžké je na Zemi teorii převést v čin. Často k tomu chybí silná vůle, protože člověk je plný slabostí. Brání mu jeho vnitřní postoj i různé vnější životní komplikace. Proto osvobozující návody nerealizujete. **Ponořte-li se však do Kristova inspirujícího života, za ním se dávat vibrace pravdy do pohybu.** Jste-li připraveni a otevřeni, získáte větší jistotu, odvahu i sílu životní úkoly zvládnout.

Kristovo učení a duchovní průvodce vás mohou a chtějí skrze vědomí vašeho vyššího Já vést labyrintem osudových cest. Cesta ve jménu Ježíše Krista a s pomocí duchovního průvodce je možná, můžete ji dokázat. Ovšem u každého se realizuje za jiných podmínek, protože každý má jiné předpoklady.

Pozná-li člověk sám sebe, objeví-li v sobě duchovní rozměr, začne se jinak chovat. Touží jít nenápadnou cestou Krista, vstřebává jeho silová pole a díky aktivnímu přístupu se dozvídá myšlenky pravdy. Tak se setkává, sjednocuje s Kristem. Tehdy je schopen začít měnit svůj osud - na základě poznání a vlastní snahy.

Budete-li o to hodně usilovat, přepólujete konto provinění ve vaší knize života ve prospěch dobra. Pomoc Kristova bude stále silnější, protože tak si to Otec přeje.

Stvořitel, Kristus, jeho následovníci a duchovní průvodce vás chtějí inspirovat. Naslouchejte jim, vnímejte jejich vedení. A pak jednoho dne zjistíte, že **díky opravdovému vytrvalému úsilí vás vaše vlastní v domí vede.**

Tehdy se stanete pánem vlastního osudu.

Osud planety Země

Planeta Země umožňuje fyzickému tělu život, je vaším domovem. I ona, ač se vám to nezdá, má svůj vlastní osud. Postupně i pozemská věda uzná, že Země je živý organismus, ba co víc, že má také duši. Občas pro ni používáte termín „duch Země“, i tak se dá nazvat. Jak můžete pozorovat, má chování člověka dopad na duši Země. Vyvolává změny v jejím organismu: vznikají poruchy vnitřního rytmu, ničí se harmonie. Tohle vše prožíváte s planetou, a přesto nechcete rozumět.

Nau te se poznávat tyto p íznaky a bra te se jim. Poruchy v pozemském magnetismu jasně naznačují, že se organismus planety dostal do disharmonie, ba možno říci, že se vzbouřil. Moji milí lidští sourozenci, máte na tom velký podíl! Máte však ještě po krátkou dobu šanci směřovat průběh svého osudu do lepších kolejí.

Jak to udělat? Zodpovědnou prací na sobě. **Prohloubit se ve vnit ní modlitb** , a pomoci tak Matce Marii, Josefu z Nazaretu a dalším duchovním velikánům Země, aby mohli cíleně zasáhnout – zamezit temnému chaosu na Zemi. Lidé však více věří fyzikům a astrofyzikům.

Již jsme upozornili, že duše Země není jakási personifikace elementární síly, nýbrž skutečný živý tvor. Od události na Golgotě je Ježíš Kristus pánem Země. Ovšem od oné doby také současně zuří lýtý kosmický boj o Zemi: Kristus a jeho věrní působí na Zemi z rajských sfér blízkých Zemi, Lucifer a jeho stoupenci z nitra Země. Pánu temna rovněž napomáhají těžké energie myšlenek, pocitů a činů lidí.

Bohužel už dlouhou dobu cíleně atakují temné síly myšlení lidí. Proto také Kristus a jeho pomocníci nacházejí stále méně lidí ochotných s nimi spolupracovat. Osud Země opravdu závisí na vašem chování!

Osud jednotlivce je spojen s úd lem lidstva a také s osudem planety Země . Je třeba, abyste pochopili, co je příčinou událostí postihujících Zemi, abyste si uvědomili, že vy sami si tvoříte budoucnost, a abyste celým svým srdcem přilnuli ke Kristu, který vás povede.

Žijte vědomě. Neměli byste usilovat o hmotný blahobyt, nýbrž o uvědomění své věčné podstaty, svého ducha. Jste duchovní bytosti následující Krista. Ale jste současně pozemští lidé nerozlučně spjatí s osudem své planety.

Kristus slíbil: *„Vrátím se a pak udělám pro člověka všechno nové. Člověk bude svobodný a vědomý si svého původu.“*

Takový bude život za Zemi. Podílejte se na jeho budování už nyní. Kristus vám může pomoci. **On v každém st etu s temnem vít zí!**

Doslov

Poslové Matky Marie opět, a ne naposledy, upozorňují na význam hodnot našich myšlenek, pocitů, činů a kvality duchovní práce. Ony určují směr, kterým se budeme vyvíjet a jak se budeme podílet na rozvoji lidstva a současně duše Země. Rozhodnou, zda bude náš přínos pozitivní či negativní.

Nechť toto vědomí je impulsem pro každého čtenáře k zocelení vůle a k rozhodnutí šířit s pomocí duchovního světa dennodenně přijatě vědomosti dál.

Nechť tomu pomáhají „Rozhovory se životem“ a knihy Gisely Weidner..

Matka Marie, její poslové i vaši duchovní průvodci budou šťastni, když uvidí, že jejich pomoc nese plody: že jejich chráněnci jsou schopni tato poselství využít, a tak se přiblížit Bohu.

„BLÍŽ K TOBĚ, BOŽE MŮJ!“



SVĚTELNÉ POSELSTVÍ

Každý den přináší řadu negativních zážitků a bude jich stále přibývat, protože Pán temna se připravuje na závěrečný boj se světlem. Stupňuje útoky proti všemu, co mu stojí v cestě.

Také síly dobra se snaží ze všech sil, aby v souladu s přáním Boha našlo před nadcházejícími duchovními změnami co nejvíce jeho děti cestu ke světlu. My všichni můžeme se splněním Jeho plánu spásení pomoci.

Obrovský význam má v současné době pravidelná večerní modlitba. Máme při ní příležitost stát se prostředníky: transformovat shora přijaté světlo na nižší, pro obyvatele Země vhodné frekvence.

Vroucí modlitba působí jako léčivá síla. Však to již řada z vás zažila na vlastní kůži: obrátili jste se ve svízelných situacích s prosbou o pomoc na duchovní přátele - a dostali jste ji. Účinek modlitby se zesiluje, pokud se společně se svými duchovními průvodci ve stejnou dobu modlí skupina věřících spojených pouty vzájemné lásky.

Naše Pavla o takové modlitbě hodně mluvila i psala. Skupiny německy mluvících původních křesťanů (Urchristen) se už léta večer ve stejnou dobu pravidelně modlí. Svoji modlitbu nazývají „Licht-sendung“, Světelné poselství.

S pomocí svých duchovních průvodců vysílají energii lásky do duchovního energetického shromaždiště (depa) našeho vysokého duchovního učitele Josefa z Nazaretu. Další čisté bytosti pak tuto

energii roznášejí tam, kde je jí třeba. Rozdělují ji mezi potřebné, obdrží ji také ubohé duše, vedoucí přírodní bytosti i zvířata. Každý člověk je v tomto společenství lásky vítán, protože na takovou pomoc čekají nesčetná stvoření a bytosti.

Světelná poselství vysíláme každý večer mezi 20:00 a 20:30 h. Začátečníci většinou nejsou schopni se po celou dobu plně soustředit, a proto se modlí kratší dobu. Jestliže trpíme tělesnou nebo duševní disharmonií, je rozumnější poselství přerušit.

Modlitby a světelná poselství pro zvláštní příležitosti a potřeby jsou samozřejmě možné kdykoliv.

Pr b h sv telného poselství

Aby poselství měla co nejlepší účinek, radí nám duchovní učitelé uspořádat průběh pobožnosti následovně:

1. Pro modlitbu si včas najděte tiché klidné místo, ve kterém nebudete rušeni. Jako posilu můžete použít obrazy Krista, Matky Marie nebo Josefa z Nazaretu vyzařující vyšší vibrace. Soustředění na službu lásky usnadňuje harmonická, duchovní vibrace posilující hudba, někteří se zase snáz koncentrují při pohledu na plamen svíčky, zejména je-li požehnaná.

2. Zbavme se hmotných zábran, rušivých myšlenek a pocitů, nahraďme je pozitivními představami. Prosme Boha Otce, Krista, Matku Marii nebo Josefa z Nazaretu o pomoc při soustředění. Prosme o ochranný plášť Matky Marie, který nás jako neviditelný zvon obklopí, a zamezí tak nepříznivému vlivu negativních sil. Rovněž krátká modlitba jako „Pán Bůh s námi a zlé pryč“ může být velmi účinná.

3. Spojme se v duchu s naším duchovním průvodcem, poprosme ho o pomoc při dobrém uzavření své aury a příjmu duchovní síly. Žádejme o pomoc při vyzařování síly lásky a poděkujme za možnost účastnit se jako prostředníci této služby lásky.

4. Koncentrujme se na svoji Boží jiskru a na Kristovo světlo v nás. Chceme dosáhnout vyššího vibračního stupně, proto se pomodleme modlitbu Páně – Otčenáš. Podle okolností prosíme v duchu nebo

nahlas o přijetí energie lásky, o harmonii a mír v našem duchovním srdci i v celém našem vědomí.

5. S dlaněmi obrácenými nahoru, plně odevzdání do Boží vůle, předáváme v duchu pozemským poměrům přizpůsobené vibrace lásky, míru a harmonie. Zasíláme je pomocníkům Josefa z Nazaretu, kteří je dopraví do jeho depa. Odtud budou zasílány tam, kde mají v souladu s Boží vůlí pomáhat:

- přímo duchovním průvodcům stvoření, kterým chceme my pomoci, nebo všem duchovním průvodcům, kteří ji pro své chráněnce naléhavě potřebují.

- dávám a dalším přírodním bytostem s prosbou o odvrácení katastrof, extrémních povětrnostních situací apod.

6. Na závěr poděkujeme Stvořiteli za to, že jsme mohli jako nepatrná lidská stvoření prokázat tuto službu lásky, vyznáme lásku a úctu Bohu a Kristu. Při společném setkání více účastníků pronášejí tuto chválu všichni společně nahlas a končí modlitbou Otče náš.

Příklad modlitby:

„Bůh je láska,

Bůh je láska,

Bůh je láska.

Ježíš Kristus je náš král,

Ježíš Kristus je vítěz,

Ježíš Kristus je náš zachránce,

který nás vede domů, k Bohu, Otci všemohoucímu.

Amen!“

7. Na konec prosíme svoje duchovní průvodce o pomoc při dokonalém uzavření aury a o ochranu před negativními silami.

V rakouských skupinách se takto modlí členové skupin již řadu let. I naše Pavla vám o této aktivitě vyprávěla a řada z vás se ji večer pravidelně modlí. Pro nové členy byla vydána tato pomůcka v němčině a také vy nyní dostáváte její český překlad.

MODLITBA SKUPINY

Jako příklad koncentračního cvičení ve větší skupině uvádíme modlitbu, která zní na závěru setkání sedlčanské skupiny. Podle Pavliných materiálů ji vypracovala Iva Barešová a je to také ona, která text krásně přednáší.

Sedíme zcela uvolněně a prosíme svého duchovního průvodce o ochranu a pomoc při následujícím zklidnění a otevření srdce lásce a síle našeho Pána. Dýcháme pomalu, pravidelně, zhluboka...Všechny těžkosti, starosti, disharmonie a bolesti vdechujeme do zářícího světelného kruhu, který nás zahaluje teplem lásky, míru a harmonie...Nevíme, kdo jsme, kde jsme, jsme volní a cítíme, jak naše duše prosvětlené láskou, klidem, teplem a harmonií stoupají stále výš a výš...

Sedíme opět na břehu našeho moře a čekáme na východ slunce. Teplá voda omývá naše nohy a tiché šumění vln zahaluje naše duše jemným závojem zapomnění všeho a všech. Nevíme, co je neklid, starosti, bolest, zklamání. Zpěvy mořských vln je odnášejí daleko, daleko od nás. Jaká je to krása! Modrá hladina vody se třpytí prvními, na horizontu se probouzejícími paprsky světla a naše duše plné lásky, radosti a naděje jsou prosvětleny vděčností, oddaností a láskou k Tobě, Pane náš! Jemný chorál hlubokého ticha nás objímá nevylicitelně krásnou melodií blaženosti, hladí naše duše a zaceluje všechny jejich rány. Jak jsme šťastni! Objímáme vše a všechny, objímáme s láskou celý svět.Vše je v nás a my jsme ve všem, spojeni vzájemnou láskou čekáme na Tvůj příchod. Pane, přijď, přijď nám blíž!....

Mořská hladina se prozařuje stále víc a víc zlatými paprsky splývajícími s třpytící se hladinou moře v nekonečný oceán barev a krásy...Náhle se nad ním vyhoupne zářivá, zlatá koule vycházejícího slunce, z jehož středu vychází oslňující bílé světlo. To jsi Ty, Pane náš!...Kráčíš lehce po třpytivé modři vln jak na Genezaretském jezeře v době Tvého života na Zemi. Tvé rozevřené paže objímají celý svět. Přicházíš našim srdcím stále blíž a blíž, prosvětluješ je a zahaluješ nesčetnými paprsky lásky, jež vyzařují jako blesk bílého světla z Tvých

dlaní. Pane náš!...Jsme šťastni!...Objímáme Tě a uzavíráme ve svém srdci spolu se všemi a vším! Jsi naším Sluncem, sluncem všech životů...

Kolem nás se rozechvívá celá příroda chorálem lásky k Tobě, lásky ke všemu a ke všem. Jsme všemi a vším. Tvá láska plní naše duše, chceme ji rozsévat a chránit v našich srdcích jako drahocenný poklad. Dej nám sílu, Pane, ať to dokážeme. Světlo vycházejícího slunce zesiluje nad mořským horizontem svoje záření a teplo stále víc a víc. Hluboké ticho se náhle rozeznívá nesčetnými zpěvy ptáků, šepotem květin a srdcí, hymnou lásky matky přírody, země a všech jejích životů...Pane, vstoupil jsi do našich srdcí, neodcházej od nás! Pomoz nám, abychom byli schopni žít čistě, abychom zůstali stále prosvětleni krásou tvé přítomnosti. Dej nám sílu, aby prozářila i všechny tmavé dny a životy těch, s nimiž jsme spojeni darem Tvé přítomnosti. Pane, máme Tě rádi, zůstaň s námi!

Děkujeme Ti, Otče, za všechna Tvá požehnání. Děkujeme, že jsme tady a teď na tomto místě pospolu. Děkujeme za všechny Tvoje dary, které nám propůjčuješ a dáváš. Díky za střechu nad hlavou, za potraviny, pocit bezpečí a svobody, za lásku a mír v naší zemi... Jsi naše touha, naděje a víra. Veď naše kroky, jak je v Tvé vůli. Jsme Tvými posly, světloňši. Jsme šťastni, že Tě ve všem cítíme, vidíme. Staň se vůle Tvá!

Děkujeme Ti, bratře Ježíši Kriste. Naše díky nelze ani slovy vyjádřit. Otevřel jsi nám cestu zpátky domů. Tvé utrpení na této Zemi je pro nás příkladem a velkým poznáním. Díky Ti, Pane.

Děkujeme, Matko Marie, Tobě za Tvou pomoc a lásku, za pomoc nám všem. Děkujeme, Josefe z Nazaretu, za vše i Tobě.

Pavlo, milá Pavlo, děkujeme za poznání, která jsi nám dala, za Tvoji lásku, sílu, vzor, jakým pro nás jsi. Děkujeme Bohu, že nás k Tobě dovedl. Žehnáme Tvé laskavé, krásné duši, žehnáme Tvému životu. Děkujeme Tobě, Laurencii, Hardusi, Emanueli, vám všem,

kteří pomáháte našim krásným Čechám. Prosíme, pomozte všem lidem najít cestu k Bohu, k Ježíši Kristu, k domovu. Děkujeme za vaši velkou pomoc, ochranu, za Vaše slova, modlitby za nás.

Děkujeme vám, archandělé, andělé, naši milí duchovní průvodcové. Díky za Vaši lásku a trpělivost, díky bytosti přírodní, Matičko Země, díky za tvé dary, tvou energii, sílu a krásu. Prosíme, ved'te kroky nás všech správným směrem, cestou lásky, pokory a víry k bližnímu svému, tak jak žil náš Kristus.

Prosíme, pomozte nemocným, trpícím, hladovějícím, strádajícím, nešťastným, hledajícím, věřícím. Prosíme, pomozte bytosti světla všem závislým na drogách, alkoholu. Hledají Boha, vyved'te je ke světlu.

Prosíme za všechny týrané děti, ženy, muže. Pomozte jim v jejich utrpení. Prosíme za politiky, aby pochopili smysl života. Prosíme, pomozte nám všem rozpomenout se, proč jsme přišli na tuto planetu Zemi. Žehnáme vám, lidé, na celé planetě Zemi. Žehnáme vašim láskyplným srdcím, žehnáme vašim duším, žehnáme vaši cestě k nalezení sebe sama, cestě ke Světlu, k Bohu.

Otče, vše, co nás bolí a tíží, pokládáme k Tvým nohám. Tvá vůle se staň! Rozhodni sám, co je pro nás dobré, neboť Tvá vůle je pro nás to nejlepší. Posiluj v nás důvěru, ve Tvoji lásku, vedení, ochranu a dej nám sílu vydržet a trpělivě čekat na Tvoji pomoc, která vždy přijde v pravý čas. Pokládáme k Tvým nohám naše nejbližší, děti, vnoučata, rodiče, sourozence, příbuzné, přátele, všechny bytosti, celou Matičku Zemi, naši modrou planetu, a s láskou v našich srdcích Tě, Otče, prosíme, staň se vůle Tvá! Děkujeme Ti za vše.

A ještě prosíme, Otče, obejmí všechny duše zbloudilé, obejmí všechny hřbitovy, obejmí je svou láskou a milosrdenstvím a ved't tyto duše k poznání jimi nepoznaného. Duše zbloudilé, zemřely jste a váš další život bude mnohem světlejší a krásnější, odpoutáte-li se od Zeme a budete-li prosit Ježíše Krista a jeho anděly o pomoc. Žehnáme vám, duše zbloudilé, tady i v nadzemí a prosíme vás, nemarněte čas, uleví se vám. Jděte ke světlu!

*Otče náš na nebesích,
Stvořiteli všeho a všech.
Posvět' se jméno Tvé,
Tvé království přijď k nám blíž
a Tvá vůle se staň v nebi i na Zemi.
Dej nám chléb pro budoucí dny
a odpusť nám naše prohřešení.
I my chceme odpouštět všem, kteří se proti nám provinili.
Otče, buď naším vůdcem a ochráncem v pokušení
a osvobod' nás z moci zla.
Otče, jsme v Tobě a Ty jsi v nás.*

Poděkujte svému duchovnímu průvodci a poproste ho o uzavření aury při přechodu do denního života a o pomoc udržet darovanou krásu a sílu i v těžkých chvílích příštích dnů.

Žehnám Vám, milovaní!



NĚKOLIK SLOV NA ZÁVĚR

Milí přátelé!

Držíte v ruce „Rozhovory se životem“ č. 52. Hardus nám v nich napsal dopis, ve kterém doplňuje poselství Matky Marie, jehož dokončení také toto číslo přináší. Dále se dozvíte, jak můžete vykonávat večerní modlitbu – Světelné poselství. Jako příklad obsáhlé závěrečné modlitby si můžete přečíst text Ivy. I když jste ho už mnozí slyšeli, zamýšlejte se nad ním stále znovu a znovu.

Hardus nedovolil zatěžovat naše médium mimořádnými úkoly. Ale dvě výjimky uvedl: Příspěvky pro knihy Gisely Weidnerové a pro naše sešity a knihy. Děkuji i za pomoc při překladech a korekturách,

stejně tak přátelům z Rakouska za pomoc při technickém zpracování sešitů. Dík patří i našim duchovním průvodcům za inspiraci při přípravě obsahu i za pomoc, ochranu a vedení během celé práce na sešitech.

Na závěr bych chtěl popřát všem spokojené a požehnané prožití vánočních svátků a mnoho Božího požehnání a ochrany, zdraví a spokojenosti v Novém roce 2009.

František

